

der om, er at vælge mellem disse to Skatteformer, at finde den, med Hensyn til hvilken Mangler og Fejl lettest lade sig afhjælpe, og jeg ser da ikke rettere, end at i den Retning bærer Regeringsforslaget i høj Grad Fortrinnet. Jeg formaar ikke at se, at det overhovedet er muligt at afhjælpe alle Mangler ved Kapitalskatten. Jeg tillader mig at anføre, at jeg ikke kan se, hvorledes man i Loven kan træffe Bestemmelser, hvorefter man kan paaligne Skat paa Kapital, naar denne er anbragt paa en vis Maade, og samtidig fritage for Eksempel Landejendomme for denne Skat. Det forekommer mig derimod, at ved Formueskatten vil det ikke være vanskeligt at finde en Form, hvorunder man kan fritage Landejendomme for Dobbeltbeskatning. Jeg synes, det ligger overordentlig nært, idet man blot kan fradrage den Hartkornsskat, som Landbruget i Forvejen yder. Jeg antager, der maa kunne findes en Udvej, saa at man kunde undgaa denne Dobbeltbeskatning, uden at man behøver at ty til en Kapitalbeskatning, som jeg i mange Maader anser for at være en overordentlig uheldig Skat. Jeg kan altsaa ikke stemme for Flertallets Forslag om Indførelsen af en Kapitalskat. Men jeg vil tillade mig at henstille til det høje Ting, at man paa senere Stadier af Forhandlingerne søger at finde en Form, hvorunder man kan komme ud over den Vanskelighed, som Formueskatten frembyder, nemlig at den virker som en Art Dobbeltbeskatning paa Landejendomme. Det er netop det Maal, som det ærede Flertal har tilsigtet, og derfor tror jeg, man med god Vilje maatte kunne komme ud over Vanskelighederne, selv om man blev staaende ved Formueskatten.

Ordføreren (H. N. Hansen): I Realiteten tager jeg den sidste Talers Bemærkninger til Indtægt for Kapitalskatten; thi han erkender selv, at man skal komme bort fra dette, at der paalægges Landejendomme en ny Skat, og henviser til, at man skulde finde en Form, hvorunder man beholder Formueskatten, men dog lader Landejendommene fradrage de Skatter, de nu betale. Hvorledes dette skulde kunne udføres, staar mig ikke klart, det maa være den ærede Talers Opgave at stille Forslag derom; indtil et saadant Forslag foreligger, forekommer det mig, at han maa give os Ret, som sige, at vi ikke have kunnet finde en anden Vej dertil end denne, at lægge Skatten paa Kapitalindkomsten. Jeg kan ikke se, at der er nogen særlig

Vanskelighed derved. Thi Stillingen vil efter dette Forslags Vedtagelse blive den, at man hvert Aar ved Opgivelsen af sin Indtægt tilføjer: Deraf hidrører saa og saa meget fra Indtægt af Kapital, defineret paa den Maade, som Loven siger, og saa skal man betale $\frac{3}{4}$ pCt. mere deraf end af den øvrige Indtægt. Jeg tror, det er en saa simpel Beskatningsmaade, som man kan forlange, og at den i Forbindelse med Indkomstskatten maa give det Resultat, det ærede Medlem ønsker.

Lige over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil jeg sige, at jeg tror, at det ærede Medlem, som jo altsaa i visse Kommuner i alt Fald kender til Ligning paa Formue og Lejlighed, ser denne Skat saaledes, som om dermed alt var klarer, ogsaa Formueskatbegrebet. (*Madsen-Mygdal*: Nej, paa ingen Maade!) Jo, det ærede Medlem sagde netop: det kende vi godt til i Kommunerne; vi tage der netop Hensyn til Skatteydernes Formue og knytte dertil Hensynet til vedkommendes Lejlighed. Men det vil efter Formueskatten være urigtigt; Formue er efter Formueskatten noget andet end, hvad man i de paagældende Kommuner sætter Begrebet Formue til; thi Formueskatten er ligefrem Værdsættelsen efter Salgsværdi af vedkommendes Ejendom, og den kender man ikke ved Formue- og Lejlighedsskattens Ansættelse. Formue- og Lejlighedsskatten er — i alt Fald saa længe der ikke er faste Regler — grundet paa et Skøn. Men dette er ganske uforenligt med det i det oprindelige Lovforslag fremsatte Formueskattebegreb; her skal Ejendommens virkelige Værdi frem, og jeg beder de Herrer, der have Sympati for Formueskatten, at overveje, om det er rigtigt at indføre Landet over en Forpligtelse for skatteydende Borgere til, hvert tredje Aar, samvittighedsfuldt at opgive Salgsværdien af deres Ejendom for saa at betale Skat derefter. Jeg tror, at saa bliver Statsformueskatten noget helt andet, end det ærede Medlem tænker sig, og vil det ærede Medlem saa føre sine Betragtninger over paa de mindre Kommuner, som han har med at gøre og til de større, paastaar jeg, at det vil blive saa besværligt og vanskeligt at gennemføre, at jeg maa anbefale, ogsaa med det for Øje, at vedtage, hvad vi have foreslaet.

Madsen-Mygdal: At Statsformueskatten er noget andet end den nuværende Formue- og Lejlighedsskat til Kommunen,